

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Elżbieta Fijałkowska

SA Waldemar Kryślak

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. P.**

przeciwko **J. K.**

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Poznaniu

z dnia 4 lipca 2013 roku, sygn. akt: XII C 582/10

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

SSA E. Fijałkowska SSA J. Geisler SSA W. Kryślak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zwrócił powodowi pozew. W motywach rozstrzygnięcia wyjaśnił, że pełnomocnik powoda nie uzupełnił braków formalnych pozwu poprzez skonkretyzowanie żądania zarówno co do rodzaju, jak i wysokości, precyzyjne określenie treści przeprosin, których domaga się powód oraz warunków ich publikacji w prasie i telewizji.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył powód, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu zarządzeniu zarzucił naruszenie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. poprzez jego zastosowanie, podczas gdy nie było ku temu podstaw, albowiem wskazane w zarządzeniu braki nie istniały. Skarżący podkreślił, iż w pozwie domagał się wyłącznie przeprosin, nie zgłaszając tym samym roszczenia odszkodowawczego. Podniósł także, że dokładna treść przeprosin została zawarta z piśmie z dnia 25 kwietnia 2010 roku, zaś warunki ich publikacji zostały określone (w (...)) i w (...).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Trafnie zarzuca skarżący, iż w sprawie nie zachodziły podstawy do zwrotu pozwu w oparciu o treść art. 130 § 2 k.p.c.

Stosownie do treści tego przepisu przewodniczący zwraca pismo procesowe stronie, jeżeli nie może ono otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty. Kodeks nie określa bliżej używanego pojęcia warunków formalnych, niespełnienie których uzasadnia ich usunięcie w trybie określonym w art. 130 k.p.c. Na ogół zgodnie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, że przez braki formalne, możliwe do usunięcia w omawianym trybie, rozumiane są wymagania ogólne pism procesowych, określone w art. 126-129 k.p.c. i warunki ustanowione dla poszczególnych rodzajów pism (np. art. 187 k.p.c.). Chodzi zatem o naruszenie warunków formalnych pisma procesowego.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego pozew w niniejszej sprawie nie był obarczony brakami formalnymi, na jakie wskazywał Przewodniczący w zarządzeniu z dnia 5 czerwca 2013 roku, uzasadniającymi zwrot pozwu. Powód wyraźnie podkreślał, iż domaga się od pozwanej jedynie przeprosin o treści sprecyzowanej w piśmie z dnia 25 kwietnia 2010 roku (k. 7), które mają zostać opublikowane w prasie – (...) oraz w (...).

Określone w ten sposób żądanie odpowiada wymogom pozwu, określonym w art. 187 § 1 pkt 1) k.p.c., zatem nie można stwierdzić, iż zachodzą przesłanki uzasadniające zwrot pozwu.

Ubocznie należy jedynie zaznaczyć, że nawet brak wskazania przez powoda, czy oprócz przeprosin, domaga się także odszkodowania, nie mógłby uzasadniać zwrotu pozwu w zakresie wyraźnie sprecyzowanego żądania niemajątkowego.

Sąd Apelacyjny stwierdził również, że zarządzenie wzywające do uzupełnienia braków formalnych, zostało sformułowane na tyle nieostro, że powód mógł mieć trudności z wypełnieniem nałożonych na niego obowiązków, zwłaszcza, że, jak wskazano powyżej, określił on zarówno treść przeprosin, jak też warunki ich publikacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone zarządzenie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c.

SSA E. Fijałkowska SSA J. Geisler SSA W. Kryślak